

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Boico Victor și Pitic Mariana,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Leiciu Gheorghe în numele părții vătămate și partea vătămată Cîvîrjic Nicolai și de către avocatul Isiumbeli Valeriu în numele părții vătămate și partea vătămată Cîvîrjic Nicolai, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 14 august 2020 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

***Mecicari Vadim XXXXX, născut
la XXXXX, originar din XXXXX și
domiciliat în XXXXX***

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 13.03.2020 – 14.08.2020;

Instanța de apel: 08.09.2020 – 28.12.2020;

Instanța de recurs: 29.03.2021 – 04.10.2021.

Asupra recursurilor ordinare în cauză, Colegiul penal lărgit

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 14 august 2020, cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, ***Mecicari Vadim XXXXX*** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cîvîrjic Nicolai către Mecicari Vadim, privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Mecicari Vadim suma de 1 216 (una mie două sute șaisprezece) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că la data de 03.01.2020, în jurul orei 03.20, Mecicari Vadim XXXXX, aflându-se în preajma clubului-karaoke XXXXX, situat în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică și având relații de ostilitate cu cet. Cîvîrjic Nicolai, inițial, a început să îi adreseze expresii necenzurate, iar atunci când conflictul a evoluat într-o încăierare, intenționat, dându-și deama de caracterul infracțional al acțiunilor sale, având în posesia sa un briceag, i-a aplicat lui Cîvîrjic Nicolai multiple lovituri în regiunea abdomenului, pieptului și în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i ultimului, leziuni grave, periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, care s-au manifestat prin: plagă penetrantă în cavitatea peritoneală cu lezarea panselelor intestinului gros, eventrația panselelor intestinului subțire, însoțite de hemoragie externă și hemoragie în cavitatea peritoneală, ce au provocat anemie posthemoragică, care au fost cauzate prin intermediul unui corp tăietor-înțepător, ce reprezintă pericol iminent pentru viața persoanei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, *adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*.

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel *partea vătămată Cîvîrjic Nicolai*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în acea parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Mecicari Vadim, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, să îi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru a susține apelul declarat, partea vătămată a relatat că pedeapsa stabilită inculpatului este una mult prea blândă în coraport cu fapta comisă, or, Mecicari Vadim i-a aplicat acestuia, cu un cuțit, pe care îl avea asupra sa, 9 lovituri în regiuni vitale, cauzându-i astfel plăgi penetrante, care îi puteau pune în pericol viața, dacă acestuia nu i s-ar fi acordat la timp asistență medicală calificată.

Mai mult, apelantul a remarcat faptul că inculpatul, până în prezent, nu regretă fapta comisă, or acesta nu și-a cerut scuze pentru cele comise, nu a acordat ajutor material sau moral, iar în ședința de judecată a refuzat să își ceară scuze, pe motiv că se află pe banca de acuzați din cauza părții vătămate.

La fel, a mai susținut partea vătămată că instanța de apel nu a reținut starea de ebrietate a inculpatului, la momentul comiterii faptei, care potrivit art. 77 alin. (1) lit. j)

Cod penal, constituie o circumstanță agravantă, ce urma a influența individualizarea pedepsei penale stabilite acestuia.

Toate aceste circumstanțe, denotă în mod evident că în privința lui Meciari Vadim a fost stabilită o pedeapsă excesiv de blândă, care nu este pe măsură să corecteze comportamentul deviant al inculpatului.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2020, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța asupra soluției adoptate, instanța de apel a statuat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, fiind încadrate just acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal. În pofida faptului că inculpatul a recunoscut pe deplin vina în cele incriminate, culpa acestuia în comiterea infracțiunii de vătămare gravă este dovedită și prin ansamblul de probe administrate în cadrul urmăririi penale, care au fost cercetate de către instanța de fond, cu respectarea prevederilor procesual penale.

La fel, reieșind din textul apelului declarat, s-a constatat că hotărârea primei instanțe se contestă doar în partea stabilirii pedepsei, pe care apelantul o consideră ca nefiind proporțională faptei comise și circumstanțelor cauzei.

La acest capitol, s-a reținut faptul că la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul era minor, iar potrivit prescripțiilor art. 79 alin. (1) Cod penal legiuitorul a stabilit următoarele: *Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.*

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sânt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe

și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

La caz, instanța de apel a reținut drept circumstanță excepțională, care diminuează esențial gravitatea faptei – vârsta minoră a inculpatului la momentul comiterii infracțiunii.

Concomitent, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apelantului potrivit căruia la individualizarea pedepsei, instanța de fond a omis să rețină circumstanța agravantă – starea de ebrietate, or inculpatul Mecicari V., în seara în care a avut loc infracțiunea a servit băuturi alcoolice. Poziția instanței de apel se explică prin aceea că la materialele cauzei nu este anexată nici o probă care ar confirma versiunea părții vătămate. Mai mult, potrivit datelor din testul Drager, efectuat în privința inculpatului, este indicată o concentrație de alcool în aerul expirat de 0.09 ml/l (f.d. 29, vol. I), care în mod cert nu atinge valorile prevăzute în dispoziția art. 134¹² alin. (2) Cod penal, unde legiuitorul a stabilit următoarele limite ale stării de ebrietate alcoolice minime: (2) *Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 până la 0,3 mg/l.*

Astfel, instanța de apel a notat că prima instanță a reținut toate circumstanțele cauzei, și având în vedere datele care caracterizează personalitatea inculpatului, vârsta acestuia, lipsa antecedentelor penale, repararea prejudiciului cauzat, recunoașterea vinovăției, just a ajuns la concluzia inoportunității executării pedepsei cu închisoarea în condiții privative de libertate. Concomitent, partea acuzării, în ședința de judecată a pledat pentru faptul de a menține în vigoare sentința primei instanțe, pe motiv că pedeapsa stabilită lui Mecicari V. este una legală și proporțională faptei comise.

Luând în considerare cele expuse mai sus, instanța de apel a conchis că prima instanță a reținut toate circumstanțele cauzei, și având în vedere principiile individualizării pedepsei penale, precum și principiul umanismului legii penale, justificat a ajuns la concluzia că reeducarea inculpatului este posibilă și în condiții neprivative de libertate, fiind astfel atins scopul general al pedepsei penale.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *avocatul Leiciu Gheorghe în numele părții vătămate și partea vătămată Cîvîrjic Nicolai*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor pronunțate pe caz, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în acea parte, prin care lui Mecicari Vadim, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, să îi fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru a susține recursul declarat, recurenții au indicat că acuzarea a reținut în actul de învinuire, circumstanța agravantă – starea de ebrietate a inculpatului, iar cel din urmă, în prima instanță a recunoscut faptul că a servit băuturi spirtoase în seara în care a avut loc altercația dintre el și partea vătămată. Însă, instanțele de fond, în mod arbitrar nu au reținut agravanta în cauză, stabilind doar circumstanțe atenuante pe caz, fapt ce a și condiționat, stabilirea unei pedepsei mai blânde și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Mecicari Vadim.

Revenind la modalitatea de executare a pedepsei, recurenții au indicat că instanțele ierarhic inferioare, au trecut cu vederea caracterul faptei comise de către inculpat, care se manifestă printr-o cruzime deosebită, or, părții vătămate i-au fost cauzate 9 plăgi deschise în regiuni de importanță vitală, care ar fi putut curma viața lui Cîvîrjic Nicolai, dacă acestuia nu i s-ar fi acordat asistența medicală calificată de urgență.

Tot aici, se punctează că pe înregistrarea video, care constituie o probă și este anexată la dosarul nominalizat, se observă că inculpatul nu a fost provocat de partea vătămată, ba din contra, acesta se aprorie pe furiș de către cel din urmă și începe să îl lovească de repetate ori cu cuțitul pe care îl avea asupra sa.

Relevant este și comportamentul lui Mecicari V., care în ședințele de judecată a refuzat categoric să își ceară scuze de la partea vătămată, afirmând că se află pe banca de acuzați din cauza lui Cîvîrjic Nicolai. Mai mult, afirmă recurenții că în privința inculpatului este pornită o urmărire penală pe semnele infracțiunii de huliganism, care a avut loc în privința tatălui părții vătămate.

Aceste împrejurări, luate cumulativ, cu certitudine nu pot reeduca comportamentul antisocial al inculpatului, după cum afirmă instanțele de judecată;

- *avocatul Isiumbeli Valeriu în numele părții vătămate și partea vătămată Cîvîrjic Nicolai*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, și dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului comun declarat, se susține că fapta inculpatului urma a fi încadrată juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*.

La fel, se susține că instanțele de fond au pus la baza hotărârilor adoptate doar declarațiile martorilor apărării, care sânt prietenii inculpatului. Însă, pe înregistrările video, se observă clar cum inculpatul se apropie de partea vătămată, din spate, și ținând mâna în buzunar, a scos brusc un cuțit, cu care a aplicat în repetate rânduri, lovituri în zone de importanță vitală, care ar fi putut să fie letale pentru partea vătămată. În asemenea circumstanțe, recurenții nu exclud încadrarea juridică a faptei inculpatului

în baza unei tentative la omor, având în vedere localizarea leziunilor provocate prin acțiunile inculpatului cu ajutorul cuțitului.

De asemenea, se invocă caracterul blând al pedepsei stabilite inculpatului, deoarece modalitatea de executare a pedepsei nu este în raport cu gravitatea faptei comise de Mecicari V. și cu atitudinea indiferentă a acestuia față de fapta comisă.

4.1. Pe marginea recursurilor declarate au depus referință inculpatul Mecicari Vadim și procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care au solicitat inadmisibilitatea acestora, pe motiv că decizia instanței de apel este legală și pe deplin motivată.

5. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, cu casarea parțială a deciziei atacate, în partea stabilirii pedepsei și dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către Curtea de Apel Cahul, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total sau parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual au fost corect aplicate, iar hotărârea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate în apel.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate, recurenții semnaleză temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă*

de fapt, care a afectat soluția instanței, și atunci când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursurile de pe rol și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății, sub aspectul că instanța de apel *nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Așadar, revenind la cauza penală intentată în privința lui Mecicari Vadim în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs atestă faptul că potrivit actului de învinuire, și ulterior – constatărilor instanțelor de fond, inculpatului i se incriminează comiterea vătămarilor corporale grave în privința lui Cvîrjic Nicolai, concretizate prin aplicarea multiplelor lovituri cu un briceag, pe care îl avea asupra sa, în diferite regiuni vitale ale corpului părții vătămate.

Deși Mecicari V. a recunoscut integral vinovăția în comiterea faptelor reținute prin rechizitoriu în privința sa, beneficiind astfel de judecarea cauzei în procedură simplificată, iar instanțele de fond au reținut la individualizarea pedepsei prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, vârsta minoră a inculpatului – art. 79 Cod penal, lipsa antecedentelor penale și a circumstanțelor agravante, prezența circumstanțelor atenuante (repararea prejudiciului cauzat, minoratul persoanei și recunoașterea vinovăției), totuși, niște particularități de o importanță majoră au fost omise de către instanța de gradul doi de jurisdicție referitoare la modalitatea de executare a pedepsei penale stabilită în privința lui Mecicari V.

Prin urmare, în decizia recurată, instanța de apel a menținut concluzia primei instanțe ce vizează oportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, rezumându-se la următoarele: *Așadar, Colegiul penal ajunge la concluzia că la stabilirea pedepsei inculpatului Mecicari V., de către prima instanță au fost luate în considerație toate circumstanțele cauzei, și reținându-se personalitatea inculpatului, vârsta fragedă a acestuia, lipsa antecedentelor penale, reparația prejudiciului cauzat, căința activă, instanța de judecată întemeiat a ajuns la concluzia privind inoportunitatea executării reale a pedepsei închisorii, întrucât reeducarea și corectarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate, cu stabilirea în privința acestuia a unei perioade de probațiune de 2 ani, în corespundere cu art. 90 Cod penal (f.d. 88, verso, vol. II) ...Colegiul consideră că stabilirea unei perioade de probațiune de 2 ani în privința inculpatului Mecicari V., cu toate obligațiunile prevăzute de norma art. 90 Cod penal, sânt juste și corespund scopului urmărit de pedeapsa penală, din care considerente, temeiuri pentru modificarea pedepsei penale, instanța de apel nu a constatat (f.d. 89, vol. II).*

Analizând motivarea succintă și vagă reprodusă *supra* de către instanța de apel, ce a condiționat menținerea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Mecicari V., Colegiul penal lărgit subliniază că, în sensul dispoziției art. 90 alin. (1) Cod penal, legiuitorul s-a referit la o motivare suplimentară, alta decât cea care a constituit temei de individualizare a pedepsei penale. Or, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – **condiții obiective**, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – **condiții subiective**.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din **fapta și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită**, iar în al doilea rând, din **persoana infractorului**, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

La caz, instanțele de fond au stabilit corect și întemeiat condițiile obiective (comiterea unei infracțiuni grave, stabilirea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 2 ani și 6 luni) pentru a antrena instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Însă, cel de-al doilea criteriu, ce vizează în mod direct fapta și împrejurările în care aceasta a fost comisă, tendința inculpatului de a se corecta fără a fi izolat de societate – a fost ignorat complet de către instanțele de fond, aceasta în condițiile în care, partea vătămată Cvîrjic Nicolai, atât în prima instanță, cât și în apelul declarat a relatat că a primit tocmai 9 lovituri cu cuțitul, pe care inculpatul îl avea asupra sa și că asistența medicală calificată de urgență care i-a fost acordată, l-a salvat de la o potențială consecință letală. Asupra împrejurărilor relatate, instanțele de fond nu s-au expus în nici un mod, trecând cu vederea **împrejurările în care a avut loc fapta, mijlocul de comitere a acesteia și caracterul leziunilor cauzate părții vătămate**.

Mai mult, reieșind din descrierea faptei infracționale reținută de către organul de urmărire penală, și constatată de către instanțele de fond, atitudinea inculpatului de a soluționa un conflict, cu utilizarea unui cuțit, care poate cauza vătămări grave sau chiar decesul persoanei, descrie într-o măsură sau alta personalitatea inculpatului.

Aspectele date însă, nu au intrat în vizorul instanțelor ierarhic inferioare, deși, făcând referință la punctele de reper consemnate mai sus – persoana făptuitorului – interesează în egală măsură precum fapta și împrejurările în care aceasta a fost comisă, atunci când se pune în discuție oportunitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei.

Având în vedere cele menționate mai sus, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a adoptat o hotărâre nemotivată, contrar prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal statuează că erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către Curtea de Apel Cahul.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture eroarea menționată, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 417-418 Cod de procedură penală să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

6. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Leiciu Gheorghii în numele părții vătămate și partea vătămată Cîvîrjic Nicolai și de către avocatul Isiumbeli Valeriu în numele părții vătămate și partea vătămată Cîvîrjic Nicolai, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Mecicari Vadim XXXXX*, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către Curtea de Apel Cahul.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Pronunțată integral la **10 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Boico Victor

Pitic Mariana